

Med Hensyn til Tillægslaane stilles Ændringsforslag af Landbrugsministeren, tiltraadt af Udvalgets Flertal, hvorefter disse Laan forhøjes til henholdsvis 2,100 Kr. og 1,400 Kr.

Udvalget foreslaar, at § 16 udgaar, da de deri indeholdte Bestemmelser ikke antages at yde nogen Sikkerhed for Statskassen, men ofte ere til Gene for Ejerne af Husmandsbrugene.

Angaaende Tidsfristen for Lovens Varighed har der i Udvalget været forskellige Meninger, og der har været nogen Tilbøjelighed til helt at slette Tidsgrænsen, men da nogle Medlemmer meget ønskede at beholde den tidligere Revisionsbestemmelse, er Flertallet enedes herom.

Af et Mindretal er i Ændringsforslag Nr. 48 foreslaaet, at hvor der lides Tab ved et i Henhold til denne Lov oprettet Husmandsbrug, skulde den paagældende Kommune bære Halvdelen af Tabet, for saa vidt Kommunen i sin Tid har anbefalet Andragendet derom. Da det maa antages, at Kommunalraadene ikke anbefale noget Andragende, uden at de finde det fuldt ud forsvarligt, og da Tabene væsentlig ville fremkomme paa Grund af Sygdom eller lignende, som kan ramme en Familie, saa finder Flertallet ingen Grund til at vedtage et saadant Forslag, der kunde lægge Hindringer i Vejen for en sund og kraftig Benyttelse af Loven.

Ligesom ved Lovens Revision for 5 Aar siden har Udvalget drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde ydes Husmænd, der i Forvejen ejede et mindre Jordareal, Statslaan, men har undladt at stille Ændringsforslag, da det er vanskeligt at fastsætte en bestemt Grænse. Udvalget maa dog tilraade, at der i disse Tilfælde vises den størst mulige Liberalitet.

Et Mindretal (Valdemar Olsen, H. Rasmussen og Stauning) har i Udvalget stillet Forslag om, at der i Loven indførtes Bestemmelser om Ekspropriation af Jord til Husmandsbrug og om Adgang til offentlig Fæste, om hvilke Spørgsmaal der er fremsat motiveret Henvendelse fra „De sam-

virkende danske Husmandsforeninger“s Side. Mindretallet mener, at det for Sagens fremtidige Udvikling vilde være af stor Betydning, om der ved den nu stedfindende Revision af Loven blev taget Hensyn til de i nævnte Retning rejste Krav.

Da man imidlertid hverken fra Ministerens eller Udvalgets Flertals Side har ment at kunne gaa ind paa Mindretallets Forslag i saa Henseende, og det saaledes maa betragtes som ugørligt at faa disse Spørgsmaal løste i Øjeblikket, har Mindretallet taget Forslagene tilbage og sluttet sig til Udvalgets Henstilling til Regeringen om Nedsættelse af en Kommission til Overvejelse af Fæste- og Ekspropriationsspørgsmaalet.

Mindretallet finder, at det vil være rigtigt, i Overensstemmelse med den indkomne Henvendelse fra Husmandsforeningerne, at udvide Adgangen til at komme i Besiddelse af Husmandsbrug, uden at der til den enkelte Ansøger stilles større Krav om Besiddelse af Midler end hidtil. I Henhold hertil foreslaar Mindretallet, at Lovforslagets Bestemmelser om, at en Ansøger skal have arbejdet en bestemt Aarrække ved Landbrug, udgaa, og foreslaar endvidere, at det skal være tilstrækkeligt, naar Ansøgeren er i Besiddelse af 500 Kr. Mindretallet anser det for unødvendigt og uheldigt at sætte dette Beløb op, idet man maa fastholde, at det i første Række er de ubemidlede Landarbejdere, der skal tages Sigte paa ved denne Lov.

Under Nr. 13 stiller Mindretallet, sammen med Udvalgets Medlemmer Brorsen, Poul Christensen og K. Pedersen, Ændringsforslag om, at der af offentlig Jord, der overgaar til Husmandsbrug, fastsættes en aarlig Pengedydelse af 3 pCt., som prioriteres forud for det eventuelle Statslaan.

Under Hensyn til de stigende Priser paa Jord og Bygninger og under Hensyn til, at oprettede Husmandsbrug i Almindelighed bør være saa store, at en Familie kan leve af Brugets Drift, foreslaar Mindretallet, at Laanegrænsen, som krævet af Husmandsforeningerne, sættes op til 8,000